

(Kort bemærkning).

Langkilde: Jeg vil gerne bekræfte, at vort syn her falder fuldstændig sammen med hr. K. Axel Niensens, og det har jeg også givet udtryk for i min første ordførertale. Som jeg dengang nævnedes, var det vort synspunkt, som vi allerede i 1969 efter en konference om kriminalretlige problemer fremhævede, at disse lovovertrædelser måtte ligestilles med berigelsesforbrydelser. Jeg er enig med hr. K. Axel Nielsen i, at det afgørende dér er, at domstolene bliver klar over situationen, og at det påvirker deres strafudmåling.

Det, jeg har sagt til hr. Sigsgaard, og som han stadig væk ikke har forstået, er, at i sig selv medfører en overførelse til straffeloven ikke, at der sker en skærpelse, for det er i overensstemmelse med dansk tradition, at man bruger den nederste del af strafferammen. Der sker ikke nogen ændring heri, fordi man overfører reglerne til straffeloven. Jeg sagde i mit første indlæg, at det måske var en lidt naiv tankegang, men derfor skulle man jo ikke sige — ordret — at der slet ikke var noget om det, for selvfølgelig kunne det i den offentlige mening være, man lagde vægt på, at det nu stod i straffeloven.

Må jeg endelig til bemærkningen om relationen til berigelsesforbrydelserne sige, at når f. eks. hr. Sigsgaard så ofte fremhæver almindeligt tyveri i forhold til skattesnyderi, er det egentlig ikke den sammenligning, som er relevant og har interesse; for almindeligt tyveri afgøres jo de første to eller tre gange med betingede domme. Det sker ikke med skattesnyderi. Den relevante sammenligning, som jeg synes hr. Sigsgaard skulle tænke over, er relationen til socialbedrageri, hvor der reelt har været en ganske overordentlig hård praksis, som nu er under mildelse. De to ting kan man sammenligne, fordi socialbedrageri også på en måde er bedrageri over for det offentlige, over for almenheden, og den sammenligning synes jeg har interesse i den forbindelse.

Justitsministeren (Thestrup) Jeg vil gerne give udtryk for, at jeg er ganske enig med det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen i hans syn på strafværdigheden af det forhold, der her er omtalt. Jeg er ikke så kendt med den praksis, der følges hos domstolene, men jeg vil være tilbøjelig til at tro, at dom-

stolene i alt fald i et meget vidt omfang har den samme anskuelse, som både det ærede medlem og nu jeg har givet udtryk for.

(Kort bemærkning).

K. Axel Nielsen: Jeg takker for de bemærkninger, der er faldet både fra justitsministeren og fra hr. Langkilde. I anledning af justitsministerens sidste bemærkning vil jeg gerne sige, at domme for skattesvig på over 3 måneders fængsel er sjældenheder. Det er, så vidt jeg ved, ikke hvert år, der falder en dom af den størrelse, og så kan man i hvert fald fastslå, at så er der ingen harmoni mellem den domspraksis, der råder ved almindelige berigelsesforbrydelser mod private, og så de berigelsesforbrydelser, der her er tale om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Kaj Andresen): Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om den forestående reform af aktieselskabslovgivningen [af Poul Dam m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XXIII) findes i tillæg A. sp. 2693, fremsættelsen i tidenden sp. 3937).

Forslaget sættes til forhandling.

Handelsministeren (Knud Thomsen): Indledningsvis vil jeg gerne bemærke, at jeg ikke forstår rækkevidden af udtalelsen i bemærkningerne til forslaget om, at den fremtidige lovgivning på dette område må ske gennem samarbejde mellem eksperter og folkevalgte. Jeg finder ingen begrundelse for på dette område at fravige den fremgangsmåde, der har rod såvel i vor forfatning som parlamentarisk praksis, og hvorefter folke-